П/Л 1153 Ж 17.075
1935-5

ПЛАСТУН

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

ВИДАВЕЦЬ І ВІДВІЧ. РЕДАКТОР: **АНДРІЙ ВОРОН.**

Р. XIII. Ч. 5. СЕВЛЮШ.

Рік : XIII. 1. травень 1935

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Наше пластове Свято-Юрське свято

Цьогорічне свято-Юрське свято відбуває усе пластове братерство Підкарпатської Руси в Севлюші. Сюди зійдуться українські пластуни майже цілого Підкарпаття.

Севлюш не бачив ще стільки пластунів, стільки української молоді, як сьогодня. Сьогодня на улицях цього маленького нашого українського Севлюша залунає пісня сотки пластунів, загуде пластова труба, замають наші народні прапори; усміхнуться лиця наших найкращих синів, цвіту і краси нашого Підкарпаття.

Подадуть собі шеплі, братерські руки, глянуть собі в очі ці молоді сини народу.

Всі вони розуміють велику, святу ідею пласту, яку так дуже потребує наша сучасна молодь. Тут, у пласті, набирається сила і охота до дальшої, витревалої праці на ниві народнього відродження. Тут на святі познакомляються братя з братами, сестри зі сестрами, аби як розійдуться котрий куди, памятали одні на одних, аби довго відчували стиснення братських, пластових рук і сим відчували єдність одного великого українського пластового братерства. Тут приобіцяє кожний пластун і пластунка, що як поверне до рідного села, між свій нарід, буде ширити наші, так красні, пластові думки, аби тоті розлетілися по цілому рідному краю і зєднали всю нашу молодь під один синьо-жовтий пластовий прапор.

Тут набере кожний охоти до дальшої плодної праці в користь нашої маленької Батьківщини.

Залунає тут наш пластовий гімн; при могутньому таборовому вогні прозвучать тут могутні слова пластової присяги „з відродженем світа, у великій добі, складаю присягу народе Тобі . . .“

Тут залунає могутнє „скоб“!

Скоб!

М. В.

ПОКЛІН ПЛАСТУНОК СВ. ЮРІЮ.

Гей, пластунки, в ряд ставайте!
Прапор в гору підіймайте!
Серед цвіту . .
Сонця світу . . .
Серед щастя та весни
Їди лицар на коні!

Все радіє . . . все сміється . . .
Поле, гай, луки, сади . . .
І пластунок пісня ллється —
Це поклін дають ряди!

Це ряди бадьорі, в силі!
Це — веселі лиця, — смілі!
Це-палкі . . . як зорі — очі!
До змагань в житгю охочі,
До мети ідуть — як лава —
І співають: „праці слава!“

І вп'явши свої очі
В постать лицаря, усі
Шепотять уста дівочі:
„Ти нам сили додаси!
Ти націю зміцниш . . . волю . . .
Ми здобудем кращу долю!
Ми збудуєм рідну стріху! І на втіху
Згине ворог! Сила клята!

І Країна з весноцвітом
Вшле Юрію з привітом
Молоді свої орлята!“

Козя:

Про відділові часописи

(Продовженя)

Часопис — це вже періодичне видання, цебто таке, що виходить в правильних відступах часу, напр місячно, чвертьрічно і т. п. та вимагає більше й постійної (!) праці. Ци часопис має бути серіозний, чи гумористичний, чи якогось іншого напрямку, напр присвячений лише літературним творам, то не вже справа редактора й видавців, в інтересі яких є, щоб часопис був цікавий і для пластунів і для їх знайомих Редактор хай не забуває, що часопис мусить також всебічно виховувати, й тому треба відповідно до того підбирати матер ял. В часописі можна містити: практичні поради описи відділових прогульок, цікавих сходин, пописів, оповідання з життя відділу й його оточення, нові гри, забави, вірші, малюнки, карикатури Але дбати, щоб це все було працею членів відділу і щоб у кожному числі були малюнки. Це дуже оживляє часопис. Можна також вліплювати фотографії — коли часопис видається в малій кількости примірників . . В таборі можна так само видавати таборовий часопис. (Див. „Як таборувати" Д. Козицкого) Цей також може бути різного характеру, але ліпше гумористичного. А саме головне, не видавати його кожного дня, бо скоро перестане цікавити таборовиків.

Коли вже вибрали, якого роду буде часопис, треба вибрати відповідну назву його Краще вистерігатися таких назв як „Севлюшський Пластун", чи „Бичківський Пластун", бо це наслідування назви „Берегівський Пластун", що почав одним з перших виходити на Підкарпатті; крім того, що на часописі завжди написано де він виходить. А вже зовсім таки невдала назва „Пластовий Орган" і не цікава. Краще вибирати назви, що нагадувалиб щось з пластування, або були б якими гарними символами, напр.: „Ватра", „Промінь", „Таборит", „Гуцульський Ранок" тощо. Назви гумористичних часописів можуть бути також відповідні до змісту часопису, напр: „Пластовий Віник", „Хі хі", „Будяк" і т. п. Часопис гуртків вовченят краще називати іменами їхніх гурткових звірят, або їх голосом, напр. „Мяв" (гурток Котеня), „Хитра Лисичка", „Довгоногий Журавлик" і т п. Але треба уважати, щоб часописи різних пластових відділів не мали однакових назв. Коли один відділ вжив уже для свого часопису назви „Ватра", то другий вже так не назве свого часопису а знайде для нього якусь іншу назву, напр. „Багаття".

Тепер що до зверхнього вигляду часопису. Пластун завжди дбає про красу — теж і тут. Пластовий часопис чи однодневка мусять виглядати гарно. Завжди краще виглядає

часопис. що має гарну окладинку, а особливо альманах чи одноднівка. Ті завжди мусять мати гарну окладинку. Напевно в відділі є пластуни, що вміють добре малювати. Хай намалюють гарні ілюстрації та карикатури до тексту й на окладинку. Чим більше пластунів бере участь у видаванні часопису (пописують та дають малюнки), тим кращий та цікавіший буде відділовий часопис.

Ще одно зауваження для редакторів. Кожне видання, чи то альманах, чи часопис з бігом літ набирає певної історичної вартости. І ось уявіть собі, що до пластового музею попадає гумористичний часопис, де написано: „Рік видання: той самий. Редактор. Жирагорідірект. Виходить: там, де не треба. Число: порахуй собі. Адреса: запитай на поліції“ чи щось у тому роді. Алеж редактора ніхто не дав до музею, щоб він разом із тим часописом лежав на полиці і пояснював усе те! Скажім, що редактор хоче так збільшити гумористичність часопису. Добре, але він не сміє забувати, про загально принятий, так би мовити, бібліографічний „бон-тон“. Полягає він в тому, що на першій сторінці часопису на окладинці, або на титульному листку (так зветься перша сторінка, коли на ній пишуть згадані нижче відомости, але не пишуть тексту) треба подати такі відомости: назву часопису, хто видає, хто редагує, місце й дату видання (не забути про рік!) річник і число порядкове. Колиж редактор гумористичного часопису хоче ці відомости замінити гумористичними, то всеж таки на останній сторінці внизу мусить подати також і дійсні відомости. Це є також і в інтересі самого редактора. Крім того варта завжди в часописі подати адресу редакції й адміністрації, ціну й число виданих примірників.

І нарешті: ніколи не забувайте послати хоч один примірник Вашого відділового видання (також і таборового) редакції „Пластуна“ Це Ваш обовязок.

Кудеяр:

Виховне значіння і сила природи

I

Пластове братерство, надходить час, коли Ви покидаете шкільну лавку і хочете одпочати од цілорічної праці. Ходить про те, як Ви пластове братерство вихоснуєте цей, вільний час, щоб знову бути освіженим і бути готовим — взати книжку до рук. Для того і пишу оці рядки. Справжній Пластун йде в природу, до табору, за покликом мандрівки веде його шлях. Йде тому, щоби разом з іншими жити і гартува-

тися після пластового закону та пластової програми. Йде на мандрівку, щоб блище побачити життя свойого народу, чудові гори, річки та полонини. Не буду ані географом для Вас ані етнографом. Приведу Вам ось тут два характеристичні моменти, які й повичитував а які Вас вповні переконають. Всі науки а теж історія філософії занотувала багацько прикладів — про безмежну силу і чар природи та про її незбагнутий вплив на життя людини.

II.

Було це в місяці травні. Теплі, соняшні проміння і літній легіт старалися викликати на прогулянки студентів із шкільних саль. Філософ непорушно, як скала сидів при катедрі й викладав своїм слухачам про теорію Канта здорового розуму. Студенти сиділи, чи спиралися до стовпів, присвячуючи свойому вчителеві різні степені уваги. Одні хотілиб в ту пору вилетіти із задушної салі, одягнути спортовий одяг і гайда на шпилі недосяжних гір: другі мріяли про садок, річку і ще дещо. Всі — хотіли впасти в обійми природи. Старий філософ, що довгі десятки років вглиблювався в свою науку, стоси книг мудрих прочитав — виглядав із — за катедри надто суворий а обличчя мав неначе витесане із мармору. В цей момент ставав найбільш подібним до мудреця з класичних часів. Оповідаючи з надзвичайно великим захопленням старався бачити свою авдиторію. І коли заглянув своїми очима на ряди невважних студентів, які дивилися через вікна ген-ген в блакиті даліз, його зір ненадійно теж зупинився на чудово розквітлому дереві під вікном. Головою моментально пробігло тисячу різних думок. Голос його став мелянхолійний, образи філософічних теорій і формул почали бліднути і, філософ нараз із швидкістю свавільного учня зложив книжку. На хвилину замовк, з упертим поглядом на пупянках дерева. А потім встав і промовив, як це говорять учені: коротко: „Панове надійшло літо“ Взяв капелюха і відійшов.

Таке оповідання я вичитав. Треба думати, що це правда. *Філософ пішов шукати свій, власний шлях до природи. Він в своїому зворушенні буде шукати його, щоби знайти розвязку неглибимого питання, яке криє в собі чар, краса і доскональість природи.* Бо природа притягає нас не зважаючи на роки і на людей узброєних філософією. Прод. слід.

Святий Юрій.

Український пласт має за свого патрона святого Юрія. Рік річно відбуваються в цей день великі пластові свята.

Святий Юрій походив з малої Азії і прославився, як вояк Діоклеціяна, в обороні Христової науки в часі найстраш-

нійшого переслідування християнства. Сам умер також мученичою смертю за свою віру,

Наш письменник О. Ю. Федькович написав прекрасний стих про святого Юрія. В тім вірші описує поет силу, красу і обережність святого Юрія. По народньому переказу Юрій побідив змія, який нищив людські душі. В хаті кожного нашого селянина можна видіти образ св. Юрія на білому коні, як з списом в руці бореся зі змієм.

Для пластового братерства св. Юрій підходить найкраще за примір, бо ж життя його і було повне праці, сміливости, витревалости і боротьби.

М. В.

Ю. К.

„Пластун чистий в мові"

Так сказано в десятому пластовому законі. Але в нас, звичайно, забувається десятий пластовий закон. Все в нас якось воно йде: і сходини робляться, й прогильки бувають, і взагалі проявляються сякі-такі старання над плеканням тіла, тільки найціннійшого людського скарбу, мови не плекається в нас і занечищується її куколем. Справді, справа чистоти нашої мови стоїть дуже погано. Дуже мало між нами-українцями находимо таких пластунів (ок), щоб бездоганно говорили по українському.

У нас приняте неправильне твердження, ніби для того, щоб бути українцем пластуном, вистарчить назвати себе таким, без досконалого опанування мови того народу, що, до нього причисляємось. Це, безперечно, погане твердження, бо для того, щоб хтось приналежав до якогось народу, в першій мірі повинен навчитись чистої й правильної літературної мови дотичного народу.

Але найпоганіше стоїть в нас справа з правописом. Тут у нас прямо житейське море. Кождий пише собі властивою правописою, хоч маємо вже науковий і добрий академічний правопис. Правда, для його опанування треба трошки доложити своїх рук і голови.

В наших підкарпатських школах нема можливости навчитись правильної літературної української мови, але пластун (ка) обовязково мусить постаратися про те, бо це йому наказує десятий пластовий закон.

Для лекшого осягнення цього завдання добре було б заоснувати при кожнім пластовім куріні Гурток плекання рідної мови, що його поява на Підкарпаті стала б дуже бажаною.

Отже, пластуни й пластунки, збираймося в Гуртках

плекення рідної мови й докаж'м те, що ми вповні дотримуємось десятого пластового закона, що вимагає від пластуна (ка) бути чистим (ою) в кожному напрямкові.

А Вільшина:

В АЛЬБОМ Т. М.

В часі зневіри і страждання,
Не кажи, що жить не варт.
Вірь, періоди це вагання,
А не казки і не жарт.
Хай, нив серце від отрути,
Хай пушить ворожий гнів,
Розцвітуть ще рожі-рути,
І весни дожиеш днів . .

Ще зникнуть мряки осінні,
І прийде весна ізнов,
І в золотому Ти промінні,
Зустрінеш знову любов.
У сяйві запашні весни,
Умиеш рани від крови,
І без вагання вип'еш Ти
Налитий нелих любови...

Пластова література

Реагуючи на статтю в ч. 3. „Пластуна", подаю тут список української й чеської фахової пластової літератури. Одначе підкреслюю, що в пластових підручниках подавалися вже нераз списки пластової літератури. Ось наприклад у мому підручнику „Як таборувати" подано також список укр. пластової літератури. Хто цікавиться повним списом взагалі всіх пластових видань, найде все в збірнику „Матеріяли до бібліографії укр. пласт. літератури" виданому в-вом „Укр. Пласт". Цей збірник можна дістати в редакції „Пластуна". Нижче подаю список головніших укр. пласт. підручників у хронологічному порядку так, як вони видавались.

Пласт. О. Тисовський. Львів. 1913

Пластові гри і забави П Франко. Львів. 1913.

Життя в Пласті. О Тисовський Львів. 1921.

Як закладати пластові дружини. П Франко. Відень. 1921.

Пласт. О. Вахняни. Ужгород. 1923.

Основи пластунства. О. Яремченко. Берлін. 1923.

Пластовим шляхом за красою життя. О. Вахнянин. Ужгород 1924

Порадник пластуна. Поділ матеріялу до І. пл. іспиту. Л. Бачинський. Ужгород, 1926.

Вовченята і лисички. Инструкція для організації гуртків наших наймолодших від 8—12 лѣт. Л. Бачинський. Ужгород. 1928

Основи пласту. Пластові поміченння і спостереження. Л. Бачинський Ужгород. 1928.

Пластовий співаник. Дуб-Кобза. Ужгород. 1928.

Правила доброго поведення, Л. Бачинський. Ужгород. 1928. Львів. 1933.

Перша проба пластуна. Научний матеріял до І. пл. іспиту. В. Кархут. Львів. 1929.

Друга і третя проба пластуна. Научний матеріял до ІІ. і ІІІ. пластового іспиту. В. Кархут. Львів 1929.

Пластовий гурток. Е Ю. Пеленський. Львів, 1930.

Порадник впорядчика. Як виховувати новиків. Л. Бачинський. Львів. 1930.

Пластовий впоряд. Д. Козицький Прага. 1934.

Як таборувати. Д. Козицький. Прага. 1934.

Крім цього вийшло ще богато ріжних літографованих видань, яких тепер неможливо вже дістати, але мав їх дехто з пластунів на Підкарпаттю Крім пластових підручників було ще видано багато іншої пластової літератури. Дивись „Матеріяли до бібліогр укр. пл. літератури“

З пластових фахових журналів виходить тепер лише „Пластун“ в Севлюші. Кожний український пластун мусить його передплачувати! Крім того у Львові (Львів, Чарнецького 26) видається часопис „Вогн“, ідеологічний журнал нового покоління, що містить дуже багато ріжного пластового матеріялу. „Пластун“ і „Вогн“ це два журнали, що мусять бути в кожній пластовій бібліотеці. Багато фахового матеріялу можна знайти в укр. пласт. часописах, що тепер вже не виходять: „Молоде Життя“, „Укр Пласт“, „Пластовий Шлях“ і в старих числах часопису „Пластун—Skaut“.

Найважнійші чеські пластові підручники:

Základové skautingu. Svojsik – Novák (45 Kč)
Organisace. (з 1930 року)
Hry v místnosti. Fanderlík – Štefan.
Polní hry. A. B. Svojsík.
Příručka dívčího skautingu. Milčicová – Herbenová (24 Kč)
Kníha o uzlech. F. Elstner (9 Kč)
Skautská příručka. Dr. Cvengroš – Jausa (словацька)
Skautský vůdce. Dr. Řeháк – Fandrlík (20 Kč)

В цій останній, найновійшій, книжці подано докладний список чеської фахової й нефахової пластової літератури. Вар та також нашим пластунам заглядати й до чеських пластових жарналів; „Скаут—Юнак“, „Вудце“ (часопис для провідників) і до словацького „Будь пріправен“ (виходить у Кошицях), що містять також дуже богато фахового пластового матеріялу.

Адреси, де можна дістати як українські, так і чеські пласт. підручники й журнали за браком місця тут не подаю, але бажаючим радо їх подасть редакція „Пластуна“.

Козя.

Моя пригода з лисицею.

Було це осеню, коли вже листя з дерев обпало. Я мав тоді якраз 8 років. Одного разу вечером, каже няньо братові Петрові: йти би вам із Лесем ид вівцям у „полонину". Добре, п'демо, сказав брат, але мені якось мурашки пробігли по під шкірою, бо я вже добре знав, що сам буду іти к вівцям. Так і сталося. Чим ми вийшли з хати, то брат мені каже: Знаеш, що Лесю, я би пішов у село, колиб ти небоявся сам іти у полонинку. Я мало подумав, а далі відважився і кажу: Я піду сам, іди ти собі в село І так ми розійшлися.

Я іду горі дорогою і все думаю: щоби було якби тепер перестав мене вовк. А далі я надумався, що коло села вовків нема лиш заяці, та лисиці, а я того не боюся: Так думаючи та свищучи я вийшов на наше поле. Іду а тут вже і гавкання нашого пса ледви чую. — А раз лиш гляну, аж передімною на яких 20 кроків стоїть лисиця і прямо дивится на мене Я став і трохи настрашився, але відвагою поступив ще три кроки вперед Але лисиця ані не ворохнула, тільки на мене дивиться. Мені промайнула думка, що у нашого сусіда того року лисиця зїла дітину, що заблудила в корчах таки тут недалеко від мене на нашім поли. І тоді почало мені волося на голові вставати. А в голові скоро думки пролітають, що тут робити, аби і мене лисиця не зїла Буду йте вперед то прямо попаду їй у зуби, буду усуватися в зад, то лисиця побчиить, що я її боюся то і так мене зїсть. І так біда і так біда.

Але я щераз відважився і подумав: Або жити, або вмерти. Вижу, що є коло мене каміня, то я буду кидади в ню каміням, а притім буду гавкати, як пес, то так ще може лисиця напудиться і я вирятуюся. Так і зробив. Взяв пару камінців и кинув у лисицю, а притім і загавкав і ногами здубонів. Тоді лисиця, напудилася і почала втікати, а я гавкаючи за нею. Як трохи нагнав лисицю, то потім вернувся і вийшов д вівцям. Там розказав вівчареві, як я походив з лисицею. Потім ляг спати. В ночи цілий час снилася мені лисиця, як я гонив її по корчах каміням. Від того часу я став таким відважним, що ніколи вже не боявся лисиці. Але правда і в ночі я більше вже нікуди не ходив. А тепер і тілько не боюся лисиці, бо і я є

Лис.

М. Блеск:

Вказівки для інструктора руханки.

(Продовження ст. „Плекатиму силу ума свого й тіла“ ...)

Підчас взірцевого показання вправи не вільно говорити, ані пояснювати вправи, тільки командуйте самі собі грімко. Вправу покажіть взірцево із різних сторін.

Пояснення вправи, як постави, виконуйте рівночасно з повільним її показанням. Складані вправи заучуйте по частям (так-там). Нову частину починайте доперва тоді вправляти, коли попередню новики добре засвоїли.

Щоб новики вправляли (пробували) самі, інструктор дасть до того наказ, на пр.: „Позір. Перший і другий такт вправи обернись — вправляйте, або прав руч підчас ходи — вправляйте“ Коли не хочете продовжати, командуйте „Досить“. На той приказ новики перестануть вправляти та стануть на місце, з котрого вийшли а то в поставі „позір“.

При цій частиві інструктор пілходить по черзі до всіх новиків та виправляє (коригує) хиби.

Коли бачить, що всі новики нову враву порозуміли, пічне вправляти зі всіми нараз на такти під команду. Приклад команди: „Обернись на такти“ виголошує, як *заповідження*, а частину команди „раз, два“ яз *зазив* (Значіння цих виразів, диви „Пласт. впоряд“, видання „Український пласт“ з р. 1934 стор. 3) З початку числимо („раз, два“) поволі; пізніш все швидче, аж на решті доходимо до маршового темпа.

Коли дібємося задовільняючої одностайности у виконанню при вправах на такти, можемо зачати вправляти на приказ без числених тактів.

На випадок, колиб при вишколі (вправах) у котрімсь із уведених уступів настали у виконанню великі хиби (помилки) вернемося знову до попереднього уступу, або й цілу вправу, чи поставу проберемо знову від початку. (далі буде)

— *Вистави Краєвого Пластового хору.* Краєвий пластовий хор дав у днях 13. і 14. квітня в Хусті дві вистави. Виставлені були оперета „Барон Кіммель“ і народня опера „Запорожень за Дунаєм“. Про обі вистави написав хустський тижневик „Верховина“ дуже прихильні оцінки.

— *Пласт у Вел. Раківци.* Пластовий курінь у Вел. Раків-

ци зареґістрував цього року у Союзі в Празі 27 пластунів. Пласт у Вел. Раківци веде учит. Олекса Біро.

— *Окладинка* цього числа Пластуна, це робота артиста М. Михалевича, Прага,

— *На Шевченківській* академії пластунів горож. школи в Рахові, найбільше і найгучнійших оплесків зібрала Монтука Каленюківна. Її точки народнього танцю були виконані справді мистецьким способом.

— *Пласт у Рахові.* Цього року пластова орґанізація в Рахові, завдяки певпинної праці звязкової сестри Ольги Меґелової, досягла найвищого степени розвою. Щотижня відбуваються ґурткові і курінні сходини, уладжуються публичні виступи, академії, бесідки, ходиться на прогульки. Переведена також реґістрація курінів. Сестру Ольгу Меґелову можна поставити взірцем правдивого пластового провідника.

— *Академія памяти Т. Шевченка в Королеві н. Т.* 17. IV. 1935. тутешня горожанська школа влаштувала академію памяти Т. Шевченка з солідно уложеною програмою. Представлено пєску „Дятько Тарас“ і виголошено кілька деклямацій під керівництвом провідниці самоосвітнього ґуртка фах. учительки Г. Ляхович; пластунки виконали тут народні танці під проводом учительки мат. школи Єл. Баранівни, а хор під дириґованням ф. учит. Дра Гр. Мельника заспівав кілька пісень, закінчивши цілий програм могутнім „Як умру“ .. Академія відбувалася під одкритим небом. Красна погода сприяла бездоганиому виконенню всіх точок програм. А „дятько“ Тарас, образ якого серед вінків було прикріплено на стіні школи, добродушно усміхався до свого молодого покоління, яка памятае Його слова:

„І мене в семї великій,
В семї вольній новій,
Не забудьте помянути
Незлим тихим словом!“

— *В Косівській Поляні.* Пластовий курінь, стар. пласт в Косівській Поляні заложений 20 IX. 1934. Заложив його бр. стар. пласт. Олекса Брехлічук (пл. імя Лис). Курінь мае 12. членів порядочних. Сходини відбувалися перші 5 місяців, кождої неділі і свята. А тепер відбуваються 2 рази в місяць. Місячна вкладка 1 кч, а тепер знизилисмо на 50 г. Пластуни мають домівку у читальні „Просвіта“. Бібліотеку також разом маємо з Просвітою. На Різдво 1935 р. далисмо представлення в нар. шк. в Косівській Поляні. Відограно комедію на 3 дії „Нечиста сила“ і меншу комедійку з веселого календаря на р. 1935. „Механик від усього“. Найліпше відограли: Василь Попович, Федір Рощук, Йосиф Руснак, Василь Федоряк і Василина Ігнатюківна. Представ. так сподобалося селянам, що на другий вечір ми мусіли знову повторити. Всього прибутку малисмо 125 кч. Але богато малисме видатку бо до представлення не малисмо своїх жадних приладів. Однако в касі осталося чистих 50 кч, а з вкла-

док маємо 25 кч. Разом маємо в касі 75 кч. Кожду корону дуже щадимо, бо хочемо за мовити за ті гроші матерію на одностроï і розділити між біднійшими пластунами.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

До попереднього числа Пластуна доложили ми поштові вкладанки для тих наших читачів, що не-вспіли заплатити передплату за рік 1934 в сумі Кч 5.— Крім того навели ми також на окладинці Пластуна довжну суму передплатного. На ці наші заряджења відповіло двох читачів, що вирівняли свій борг, остані (десь до 75) ані словом, ані вчинком, не реаґували. А суть це читачі, які люблять себе називати сметанкою українського суспільства на Підкарпатськiй Руси.

До наших читачів знову прохання: Посилайте передплатне і складайте на пресовий фонд, бо фонди наші вичерпуються.

ПОШТА РЕДАКТОРА.

Микола. Друкованням нараз песи обсяг того числа подвоївбися. Могли-би друковати лише на два рази.

Наталка. Червневе число буде посвячене надісланій темі. Вийде в тім числі.

Чернянин. Лише ти думаеш, що твої писання добрі. Я є зовсім іншої думки. Але коли будеш богато писати, то щось можна буде й друкувати... часом.

Д. К. Статтю „Пластун син природи“ мусіли відложити до наступного числа лише ізза браку місця.

Орґан українських відділів Союзу Пластунів Підк. Руси.
Виходить щомісяця, крім липня і серпня. Редаґує; колеґія.
Адміністратор: Я. ШЕПЕЛЬ.
Редакція і адміністрація: Севлюш, ул. Розсипала ч. 34.
Новинкові штемплі дозволені числом 14.545-IV.-1934.
Із друкарні Ігната Рота в Севлюші.

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№